

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetés árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Ünnep után.

Debreczen, április 4.

Lezajlottak a feltámadás emlékére szentelt ünnep napok.

Bizonyára nagyon jól esett a mindennapi élet szomorú küzdelmekben bővülő hétköznapjai után ünnepi hangulatba ringatni magunkat, élvezni néhány igaz, boldog órát, a melyet csak a vallásban való megnyugvás és az erős Istenbe vetett tántoríthatatlan hit adhat meg az emberiségnek.

A lélek önkéntelenül is alkotójához, Istenéhez vágyott. Át volt hatva a Krisztus történeteitől, lelkesíté a megváltói példa, mely fölül emelte a test anyagának korlátain s érezte, hogy az emberben, ha bár gyarló is, de van valami magasztos, valami főséges. Az isteni szikra.

Seregestől tódult a nép a templomokba. Jól esett hallani isteni szolgálóinak vigasztaló szavait, jól esett hallani, hogy a földi pálya végén az emberi életnek nincs, mert nem lehet vége. . . .

Elmultak a szép ünnepnapok, — a természet is megünnepelte a feltámadást és nyílnia kell a saját örök törvényei szerint.

A mezőkön új élet kezdődik. A gazda megkezdí véresverejétkkel megszerezni a mindennapi kenyeret, elkezdí reményeinek arany szárait fonni és mélyen hasítja ekéivel a barázdákat és jó magot hint az áldott, az édes föld keblébe. . .

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

MESSZE UTRÓL.

Irta: **Endrődi Sándor.**

*Messze utról, dél örök nyarából,
Megjöttem, hogy újra lássalak
S nem busít, hogy üdvöm küszöbénél,
Csüggedt táj és hervadt lomb fogad.*

*Itt van velem dél minden virága.
Minden fénye napsugára lásd
S elborítom szívem tavaszával
Körülled az őszi hervadást.*

Dal.

Irta: **Erdélyi Zoltán.**

*Óh, miért nem maradtál
Kis szobádban, mint leány:
Mért is hullt le szüzi pártád
Kényszerült nász vánkosán!*

*Ablakodba' nyitna most is
Rozmaringszál, lilom . . .
S ha kérdeznék: mi a bánat?
Azt felelnéd: nem tudom!*

Megkezdődött a munka ideje. Elmultak a pihenés hosszú napjai s kiki siet megtenni kötelességét.

Derék szántó-vető, csak jó mélyen hasítsd azokat a barázdákat, mélyre kell szántanod, mert akkor lesz becsületes jó munkádnak tisztességes sikere.

Az élet minden pályáján így kell ezental dolgozni. A feületesség kora lejárt nagy és bőséges termést kell előidézni, erre van szüksége a nemzetnek, hogy boldog legyen valaha.

Oda fönt az ország élére állított hazafiak is azt hangsúlyozzák, hogy mélyebbre kell szántaniok, mint az eddigieknek s birja az eke, birja az erő, nem kell egyiket sem sajnálni a hazáért s nemzetért.

A miniszterek is kipihenték az új dicsőséggel járó nehéz fáradaimakat. Egy hosszú hónap óta ünneplé a nemzet érthető lelkesedéssel és fen csapongó boldog reménységgel.

A kormány megelégette az ünnepléseket. Már husvét előtt vissza vonultak magányaikba, hogy új erőt merítsenek az ünneplések után következő szép, de nehéz munkához.

S z é l l Kálmán, a nagy missziók választott vezére birtokán időzött, élvezte az emberi örömeik egyik legédesebbikét: a nagyapait. Kis unokájának mosolygó arca is bizonyára azt a tudatot ébresztette benne föl, hogy: érdemes küzdeni! Érdemes, nagyon érdemes, kivált o'y polezon,

melyre őt emelte a király a nemzet összehalálkozott erős bizodalma.

A közoktatásügyek érdemes vezetője dr. Wlassich a bájos olaszföldön pihent. Velenczében időzött az ó kor szépségei közt. Szép lelke bizonynyal szép benyomásokkal gazdagodva tér vissza a munkaasztalhoz. Tőle sokat vár a nemzet.

Konstántinápoly csodás szépségű és csodásan tarka fővárosában időzött Hegedűs Sándor a kereskedelmi miniszter.

Rég ünnepeltek így valakit, mint mostanában őt. Száz miniszterbe se vetettek annyi reményt, mint ő belé s tőle várják a legbatalmasabb és legüdvösebb alkotásokat.

A többi kormány férfi is ott van a munka mellett és holnap összeül a törvényhozás is és megkezdí újból működését.

Tehát fog a munka folyni fent és alant. Bizonyára türelemmel, szeretettel és alkotni vágyással.

Mindenkinek meg van a maga munka köre és feladata. Legyen nagyobb vagy kisebb, az nem tesz semmit. Csak teljesítse kiki a maga feladatát becsülettel, akkor nem kell féltetni semmitől a hazát! Szégyen arra, ki lomhán vesztegel!

A haza tetteket vár minden fiától, minden ponton. Fogjanak hát a munkához, észszel, tollal, vésővel, ekével, kinek mit adott a gondviselés kezébe!

Némuljon el a szenvedély, a közérdek legyen az első.

Egy pajkos fiu története.

Irta: **Mark Twain.**

Volt egyszer egy nagyon pajkos fiu a neve volt Jim, ámbár szorgosabb utánnézés után úgy találjuk, hogy a vasárnapi iskolák olvasókönyveiben a pajkos fiuk neve rendszeren James.

Csudálatos tehát, de azért nem kevésbé igaz, — hogy ezt az egyet Jimnek hívták.

Nem volt beteg anyja sem, olyan beteg anyja, aki nagyon ájtatos volt és aszkóiban szenvedett és szivesen ment volna őseihez, ha fiát annyira nem szerette és attól nem félt volna, hogy a világ rideg és szigorú fog lenni az árva iránt.

A pajkos fiuknak, az olvasó-könyvben — legtöbbszörre beteg anyjuk van, — aki imádkozni tanítja őket:

Midőn fölkelsz, öltözz, mosdjál
Az istenhez fohászokdjál.

Este pedig édes dalokkal altatják el, s midőn az álm elnyomja őket, ágyuk mellett ülve sirdogálnak.

E mák virággal azonban másként állott a dolog.

A neve Jim volt, s a beteg anyja is hiányzott nála — az aszkórnak híre sem mutatkozott.

Ellenkezőleg, anyja ugyancsak tagba szakadt asszonyosság volt, nem is igen ájtatos, és ami legfőbb, nem is valami nagyon aggódott Jim miatt.

Nem egyszer nyilvánította ki, — hogy ha fia a nyakát szegi, sem lesz valami nagy kár érte.

Mindig bottal kergette az ágyba, s soha sem mondott neki gyöngéd esők kíséretében jó éjszakát, hanem rendszeren egy poffevessel helyettesítette a jó kívánatot.

E pajkos fiu egyszer ollopta az éléskamara knlesát, félig kiürített egy befőttes üveget, s aztán teletöltötte kátránnyal, hogy anyja észre ne vegye a hiányt.

E közben azonban nem történt meg vele az, hogy valami nyomasztó érzet vett volna erőt rajta, vagy hogy valamely láthatlan lény a következőket sugta volna füleibe:

— Helyes dolog-e vajjon, hogy engedetlen vagyok? Nem véték-e az, mit most teszek? Hova jutnak a rossz fiuk, kik jó anyjuknak befőttes üvegeit megdézsmálják?

Aztán nem rogyott térdre, nem tett fogadást, hogy letesz örökre istentelen esinyei-

A magyarságban lakó jóságos Isten áldása lesz a dicsőséges munkán.

Sz - y. J - s.

A képviselőház szerdán, e hó 5-én délelőtt 10 órakor ülést tart, a melyen folytatják az 1899. évi állami költségvetés részletes tárgyalását.

Az államháztartás utolsó tíz évi eredménye. A képviselőház még 1879-ben elrendelte, hogy a már megállapított zároszámadások adatai alapján az akkor lefolyt 10 évi (1867-77.) államháztartás eredményeiről kimutatást készítenek, melyből többek közt különösen azt tűnjék ki, hogy ez idő alatt mily összegek folytak be vagyonszerzésből, kölcsönök vagy más hitelműveletek útján s az utóbbi összegeket mily mértékben fordították beruházásra s az államháztartási hiányok fedezésére, mennyi volt évenként a beruházás levonása után állami háztartásunkban a hiány s mennyivel gyarapodott az államvagyon ingóiban és ingatlanban. Az állami számvéviszék még ugyanabban az évben elkészítette a kívánt kimutatást és még azután is 1883. évben az 1878-tól 1882-ig, 1889-ben pedig az 1883-tól 1887-ig terjedő öt-öt évi időszak eredményeiről is szerkesztett hasonló összeállítást. A legutóbb lefolyt s 1888-tól 1897-ig terjedő tíz évi időszak zároszámadását már szintén végleg megállapították és elfogadták s ezért Rakovszky István az állami számvéviszék elnöke elrendelte, hogy most már e tíz év államháztartási eredményeit is dolgozzák föl a képviselőház által 1879-ben jelzett irányban hogy a vonatkozó kész adatokat jelentés kíséretében szintén bemutathassa az országgyűlésnek.

Magyarország Kinában. Az európai nagyhatalmak osztozkodnak a kínai birodalomon. Anglia, Franciaország és Oroszország már régen megvetették ott a lábukat, Németország két éve szerzett Kinában gyarmatot, a spanyol-amerikai háború után az Unió is részt követel magának belőle, Olaszország most

ről, nem kelt fel az ima után megkönnyült szívvel, nem mondta el anyjának az egészséget, nem kért bocsánatot, és nem kapott tőle — a büszkeség könnyeivel szemében — áldást e nagyszerű elhatározásért.

Nem, így az olvasó-könyvek pajkos fiú szoktak cselekedni; de — csudálatos — Jimnél egészen másként történt ez is.

Jóízűen elfogyasztotta a befőttet, s még úgy vélekedett, hogy kitűnően ízlik, s aztán kaczagott és így gondolkodott magában:

— Képzelem, mily dühös lesz az öreg, ha megérzi a peccsenyeszagot!

És midőn csakugyan megérezte, kerek tagadott mindent, anyja pedig jól elpáholta.

A könnyekről Jim gondoskodott, s természetesen nem a büszkeség és hála könnyei voltak azok.

Ugy van, e fiunál minden rendkívüli, szokatlan volt.

Mindent másként tett, mint az olvasókönyvek gonosz Jamesei.

Egyszer a szomszéd almájára mászott fel, hogy almát csenjen, és az ág nem tört le alatta, Jim nem esett le, nem törte karját, Jimet nem sejtette meg a szomszéd kutyája, a fiu nem szállott magába, s nem javította meg magát.

Ó nem!

Ellenkezőleg ő ugyancsak megrakodott almával s szerencsésen lejutott a fáról s midőn a szomszéd kutyája megjelent, ő már készen volt, fogadására s egy nagy kövel úgy dobta föbe, hogy vonitva futott el.

Csudálatos, hogy ilyen dolog sohasem

történik a cunghijámmal a Szamumöböl átengedése dolgában, Dánia is készül Kinába. Csak Ausztria és Magyarország nem reflektál Kinára, legalább mikor a lapokban megjelent az első hír, hogy monarkiaink is Kinába készül. a külügyi hivatal a leghatározottabban megczáfolta. Most, hogy a Szajda korvettet amerikai utjából Kinába parancsolták, ismét fölmerült a hír, hogy Ausztria és Magyarország a nagyhatalmak példáját követve, biztosítani akar magának egy darabot a fölösztásra kerülő menyei birodalomból. A Szajdán kívül ez idő szerint három hadihajónk van még a kínai vizeken: a Frundsberg és Donau korvettek s a Kaiserin Elisabeth nagy hadihajó. Ausztriának és Magyarországnak a foglalással sietnie kell, mert a kínai tengerparton még csak egy szabad hely van, Fukien tartomány, a part többi része mind beletartozik már egyik vagy másik ország hatalmi körébe s Fukienre a japánok is rávetették a szemüket.

Egy bécsi levél azzal a fölfogással szemben, hogy Magyarországnak nincs érdeke Kinában, miért áldozzon pénzt és vért tisztán az osztrák érdekekért, érdekesen fejtegeti, — hogy a kínai gyarmatból Magyarországnak is haszna lehet.

Dreyfuss története.

A Figaró kivonatosa közli Du Paty de Clamnak a semmitűző előtt f. évi január hó 12-én és 13-án tett vallomását. Vallomásában azt állítja, hogy ő Dreyfusszal és Esterházyval szemben mindig felebbvalói parancsa szerint cselekedett. A jelenlegi campagneban semmiféle szerepe nem volt.

Dreyfus testvére Mathien megczáfolja a hirt, hogy Walsin-Esterháznak pénzt kínált volna, hogy a borderó szerződését elvállalja.

történik a márványozott táblájú, szelid olvasó könyvekben.

Egyszer tanítójának tollkését csepegtetve el, a midőn eszébe jutott, hogy kitudják, és verést kap, Wilson György sipkájába csuszta azt — a szegény özvegy Wilsoné fiának sipkájába, e jó fiúba, ki példányképe volt a jó gyermeknek a faluban, mindenben engedelmesebb midőn anyjának, szívesen járt iskolába és még a vasárnapi iskolának is örült.

Midőn a jó György sipkájából a tollkés kiesett és a szegény fiu ijedtében menteni sem volt képes magát, a tapító a büntető virgácsot vette kezébe.

Nem jelent meg az őz békebiró az iskolában és nem szóltott így:

— Ne bántsa a szegény fiut, nem ő a bűnös; én észrevétlenül tanuja voltam, midőn e gonosz fiu a tolvajságot elkövette.

És e nyilatkozat után nem Jim kapott ki a nádpálcával s a tiszteletreméltó biró nem tartott érzékeny beszédet, nem fogta kéznél a jó Györgyöt, mondván: hogy az ilyen fiu jutalmat érdemel, hogy magával viszi, hogy házába fogadja, hivatal-szobáját kispörje, tüzet csinálján, fát vágjon, a törvényeket tanulmányozza, nejjének a háztartásban segítsen, s a többi időt saját szórakozására fordítsa és pedig negyven czent havi fizetés mellett.

Mind e dolgok nem következtek be.

Az olvasókönyvben rendesen így van ugyan leírva, de Jimnél ez is egészen másként következett be.

— A szegény György minden levonás nélkül megkapta az üleget, Jim pedig örült neki.

A mi második főgimnáziumunk.

— ápril 4.

Igen érdekes levél jelent meg városunkból a Pesti Napló egyik legközelebbi számában, a mi második főgimnáziumunk érdekében, a melyről időnként igen kedvező híreket hallottunk és még csak késik az éji homályban.

Nagyon jó szolgálatot tett az ismertlen ezikkiró úgy városunk közönségének mint a tanügynek s vele való érzésünknek adunk kifejezést, a mikor kívánatosan ismertetjük közhasznú felszólalását.

Elmondja, hogy Debreczen népessége az utolsó népszámlálás óta 10 ezer lélekkel szaporodik, mert mint vidéki városban összesíteni lehet, a kormány mindent összehozott Debreczenbe.

Ismerteti az ev. ref. főgimnáziumról népességét s azt az állapotot, hogy a szegény hivatalnokok sem tudják gyermekeiket helyhiányában itt nevelni.

Évek óta égető szükség már egy második főgimnázium felállítására: a kishitűek a reál iskolát akarták gimnáziummá átalakítani, de Debreczenben erre is szükség van, a növendékek száma évről évre itt is emelkedik.

S z a k s z ó Rezső debreczeni kispóstos volt az első ki a katolikus algimnáziumnak főgimnáziummá való átalakítására a póstóság részéről huszezer forintot ajánlott fel; tervét lábtörése és halála miatt nem valósíthatta meg, azonban a szép tervet fáradszóról tevékenységű kispóstos, választott püspök dr. Wolafka Nándor vette kezébe, a huszezer forint rendelkezésre áll.

Nagyvárad bíboros püspöke dr. Schlauch

Mert tudni kell, hogy ki nem álhatta az erkölcsös fiukat.

— Nem szenvedhetem az ily anyás gyerekeket!

Ily kiméretlenül szokta magát kifejeznie tekintetben.

A legesodálatosabb pedig, a mi vele történt, az volt, hogy vasárnaponként rendesen csónakázott, és nem esett a vízbe, s másszsz, midőn szintén vasárnap horgászni ment és a vihar meglepte, a villám nem sujtotta agyon.

Az olvasó mostantól kezdve karácsonyig forgathatja a vasárnapi iskolák elbeszélő könyveit, de ily csudálatos dolgot ugyan nem fedez fel bennük.

Ellenkezőleg azt fogja találni bennük, hogy minden gonosz fiu, a ki vasárnap csónakázik a vízbe ful; akik pedig vasárnap horgásznak, azokat rendesen meglepi a vihar és a villám agyonüti.

Azok a csónakok, melyben a pajkos fiúk eveznek, rendesen fölfordulnak, és mindenkit vihar kerekedik, ha a rossz fiúk horgászni mennek.

Valóságos megfejthetlenn rejtelny tehát, mint szabadult meg Jim barátunk minden vasárnap.

Jimnek talizmánja volt, másként képzelhetlen dolog.

Csak boszorkányság és varázslat oltalmazhatta az ily életet.

Semmi sem volt képes ártani neki.

Megtörtént, hogy az állatsereglet elefánt-

Lőrincz, egy t o t a d o t t r é k p é n z t s i t h a t ó .

Debreczenre egyházi meg.

A kegyes a tanításhoz minden kellő közö biboros gástalan épü 1898. év máj miniszterium

Van tel százhatvanez terv és van

Hol és ség elhárítás

A gyermekek aggodó szülők mellett mult leg kérték a ur támogatás

A miniszter merte a főgimnázium színén tartat miniszteri t

A külföldi zus ajándék elmult karácsony ből, a feltárást dött biztos meg.

Az iskolák száz és száz intézkedése ményről is

A nevelési gódó szülő

janak bagy elefánt nevel

Kiküldés kör után évek sava üveg

Ellopott ment vele nem lőtte

Ha nevelés öklözte, s résztül, s szelid szá szív kinj

Isten verést.

Végre ment, s n ruan, elha és szülői

Ah, Rész rendőrség

Végül ládja lett családtag

Megfogok és g ember a mert gaz

Az napi isk ki oly sz ez a gon talizmán

Lőrincz, egyszázötvenezer forintot adott; a pénz már két év óta takarékpénztárban van, bármikor folyósítható.

Debreczen városképviselő testülete ugyancsak egyhangulag százezer forintot szavazott meg.

A kegyesrendiek az építésre telket adnak a tanításhoz a megkívánt tanerőket és, hogy minden kellék meglegyen, a fejedelmileg adakozó biboros saját építésmérnöke által kifogástalan épülettervet is készített, ez is már 1898. év májusától a vallás és közoktatásügyi miniszteriumnál van.

Van tehát az említett célra pénzben két százhatvanezer forint, van telek, van épületterv és van szükséges tanerő.

Hol és miért késik tehát az égető szükség elhárítása, az eszme megvalósítása?

A gyermekek neveltetése miatt méltán aggódó szülők szeretett plébánosuk vezetésével mellett múlt év december 10-én küldöttségileg kérték a vallás és közoktatásügyi miniszter ur támogatását.

A miniszter teljesen tájékozva van, elismerte a főgimnázium szükségességét és a helyszínén tartandó tanácskozásra Hóman János miniszteri tanácsos urat küldötte ki.

A küldöttség szónoka karácsonyra a Jézus ajándékként kérte a biztos ur jövetelét, elmúlt karácsony, újév, elmúlt a farsang nagy böjt, a feltámadás szent ünnepe, csak a küldött biztos még ma sem biztos, mert nem jött meg.

Az iskola évnek második harmada elmúlt száz és száz család aggódva várja a kormány intézkedését, a kishitűek már lemondtak a reményről is.

A nevelés szentügye érdekében, az aggódó szülők nevében, a közvélemény ohajá-

jának bagót adott enni: és — különös — az elefánt nem ütötte agyon ormányával.

Kikutatta a szekrényt, a fodormentás likőr után és sohasem ivott, tévedésből, a kén savas üvegből.

Ellopta atyjának fegyverét, vadászni ment vele ünnepnapon, és — csudálatos — nem lőtte el kezének két-három ujját.

Ha megharagudott, kis húzát agyba-főbe öklözte, s a huga nem sínylett hónapokon keresztül, s végre nem halt meg, a megbocsátás szelid szavaival ajkain, melyek a büntetés sziv kinjait megkettőztették.

Isten mentsen! A kis huga kiheverte a verést.

Végre megszökött szülőitől és a tengerre ment, s midőn visszajött, nem állott szomoruan, elhagyatottsága tudatában az apai ház és szülői sírhantjai előtt.

Ah, nem!

Részezen érkezett haza, s az első éjt a rendőrség helyiségekben töltötte.

Végre megemberedett, feleséget vett, családja lett, s egy éjjel fejszével beverte minden családtagjának a fejét.

Meggazdagodott, mindenféle alatomosságok és gasság útján, s most a legezudarabb ember a faluban, de azért tiszteletben tartják mert gazdag és a községtanács tagja.

Az olvasó tehát beláthatja, hogy a vasárnapi iskolák olvasókönyveiben nincs James, ki oly szerencsés lett volna az életben, mint ez a gonosz Jim, kinek — kétségtelenül — talizmánja volt.

ként kérjük a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur figyelmét; a késedelem veszélyes jár; hisz három hónap mulva vége a iskolai évnak és az év végén kezdődnek a következő évi beiratások.

Ne vonja meg jóakarátát, hisz a küldöttség előtt beösmerte, hogy egész Debreczennek kérelme jogos, az nem egyedül a szülők, nem Debreczen városának, de a kormánynak is érdeke.

Kérjük, döntsön haladéktalanul, jobbra vagy balra; a bizonytalanság rosszabb a szomorú valóságnál is: ha annyi jóakarát, annyi áldozat mellett sem állítható fel a kért főiskola, legalább ha előbb tudják a rosszat, gondoskodni lehet a gyermekeknek más városba való beiratásáról, vagy maguknak a szülőknek más helyre való áthelyeztetéséről; itt összpontosítva van minden, de nincs kellő számú iskola hol a gyermekeket neveltetni lehetne.

Hirsch báróné.

A párisi Rue de Rom egy fényesen berendezett palotájára felvonták a fekete lobogót április 1-én.

Hirsch báróné, a palota urnője, az egész világ szegényeinek édes anyja szombat éjjel meghalt.

A halál nem jött váratlanul. A báróné régebb idő óta rákban szenvedett, melynek következtében csak a minap eszközöltek rajta egy veszedelmes operációt. Az orvosok már ez operáció után kijelentették, hogy a beteg menthetetlenül veszve van.

A haldokló ágya mellett orvosain kívül ott voltak fogadott fia Le Forest báró, sógora Goldschmied Leó. Másik fogadott fia maga is halálán van.

Hirsch báróné született Bischoffheim Klára 1833-ban született Antwerpenben. — Nagylelkű férje oldalán boldog családi életet élt mindaddig, míg nem 1887-ben széptehetőségi egyetlen fia Lucien meghalt. Ezután férjével együtt a magányt keresték inkább, mint a nyilvánosságot, s az képezte minden örömeiket, ha jót tehettek a szenvedőkkel.

Az elhunyt báróné Magyarországon is többször megfordult. — A pozsonymegyei Szent-Jánoson szép birtoka volt, a hol férje életében előkelő vadásztársaságok nem egyszer dicsérték benne a kiváló, szeretetreméltó háziasszonyt.

Óriási vagyonáról néhány nappal ezelőtt végrendeletet, s végrendeletében bőkezűen emlékezett meg az összes jótékonyági intézményekről, melyeket eddig is állandóan segélyezett.

Egy fivére és két nővére maradt. A temetés tegnap délben volt a halott kívánsága szerint koszorúk nélkül.

A ki életében az érdemeknek annyi koszoruját fűzte neve közé, mint Hirsch báróné, az elnehet az utolsó utra koszorúk nélkül is.

Egyről-másról.

Csokonai kulacsa.

A komáromi hajóács (super) egykori szépséges Julia nevű leányasszonyáról, Csokonai Vitéz Mihály boldogtalan véget ért Lillájáról, a ki a költő-papot hűtlenül íaképnél hagyta férjhez ment, hamarosan el is halt és most a duna-almási temetőben alussza örök álmát, sok száz mérföldnyire a költő debreczeni sírjától, erről ismeretlenebb apróságokat majd más alkalommal mesélek, most csak a költőt kísérik haza Dunántúlról Tiszántulra.

Csokonait komáromi boldogtalan szerelme és családja után az ő Lillájáért (Vajda Julia) Komáromban egy új ismeretsége sem kárpó-

tolta a költői hirben álló Vályi Kláival, a ki Gvadányival is plátói levelezésben állott. S neki indult vigasztalanul ama nagy futnak, a melyről 1799 késő őzén érkezett a Dunántulról a Tiszántulra és régi jó barátja: Varró István akkori karczagi főbíró urportájára egy elcsigázott kehes csikón állított be, a mit Kecskeméten adtak alá jó barátai, mert odáig perpedes apostolorum vánszorgott és a lélek akkor már a nélkül is csak hálni járt beléje.

A telet Karczagon s részben a közeli igari Papszász családnál tölté, mignem az alapos kipihenés után újra haza toppantott a debreczeni darabos-utczai kis ősi fészekbe.

Karczagon Csokonait valóságos házról-házra hurczolták és szakadatlan ünnepelelték. És mikor ő papolt a tágas nagy templomban, akkor még a haldokló is fölkiavánkozott rá.

E határtalan népszerűség bizonyosságát akarták leróni valamilyen alakban az iparosok is iránta, ki egyben, ki másban. Valamennyin tultettek azonban a timár, szücs és szijgyártó céhbéliek, a kik Csokonai kimult csikójának á bórét Varró főbírótól kikunyorálták és azt művésziesen kikészítve, egy mesteri remekű, csikóbőrös kulacs alakban szolgáltatták vissza a költő papnak karácsonyi ajándéknak.

A csikóbőrös kulacs további legendáját aztán ismerjük.

Még csak amaz irodalmi relikviákról emlékezem meg futólag, a melyeket Kádár Imre ottani barátom segítségével összegyűjtöttünk s részben a debreczeni Csokonai-körnek küldöttünk be, nagyrésztben azonban a karczagi levéltárban helyeztünk el.

Azok a versek, a melyeket a Varró-család tagjaihoz irt, irodalmi tekintetben kevés értékkel bírnak és csak irodalomtörténeti tekintetben érnek valamit.

Érdekes azonban egy akrosztikon szerű följegyzése még karczagi legátus korából egy uri ház gazdasszonyának a naplójában;

Csokonai Vitéz Mihály!

Lé tart szolgát nem hus.

Továbbá rendkívül érdekes egy ott alkotott nagyobbszabású és eredetiben ott fölfedezett s eddig ismeretlen vig éposza, a melynek két tétele a férfi értelem és az ezen mindig túljáró asszonyi fufang. Czime:

„A magahitt Kalmár.
Csokonai Vitéz Mihálytól,
Kardszag, 1800.“ stb.

E vig époszban, ugy látszik, elvesztett apósát akarja megráfálni, mert a vajda szó gyakori benne és nyomatékos, mint maga Vajda uram volt, a ki lánya kezét megtagadta az élhetetlen poéta-féle udvarlótól.

Színház.

M Ü S O R.

Szerdán: Gyurkovics Leányok.

Csütörtökön: Sárosi Paula soubrette első felléptéül a Madarász.

Pénteken, premiere: Csáládi örömmök.

Szombaton; másodsor: Csáládi örömmök.

Vasárnap, d. u. Gésák.

Vig ünnepi hangulat uralkodott színházunkban a vasárnap és hétfőn tartott két-két színelőadás alkalmából, a mikor a szépen összegyülekezett nézők serege igen jól mulatott a már ismert, de soha még nem unható darabok elég megfelelő előadásán.

Vasárnap délután Tóth Edétől a »Toloncz« került színe, melyben F. Kállai Lujza mint Angyal Liszka aratta a sok, nagyon sok tapsot. Drámai játéka és szépen csengő hangja vívták ki a sikereket részére. Mellette F. Csiga házy Etel Ördög Sárját kell említeni a mely szinte kimagasló alkotás volt. Derül hangulatot idézett elő a kis városi zsidó ifjuság mulatsága, melyben Sziklai vitte a vezér szerepét. Karacs: Miklóssa jó volt. Mravcsákot Fenyéri játszotta stb.

Este: Aranylakadalom. A szokott jó előadásban, minden kiválóbb esemény nélkül adatva Sziklay Krausz bácsija, Szacsavay Koltója kitűnő alakítások.

Hétfőn délután a Lunpácus Vagabundus ismert mókáin mulatott a közönség. A három vándorlót Szacsavay, Sziklay és Püspöky adták nagy derűséget keltve.

Este: A »Szép asszony kocsisa« népszínmű adatott F. Kállai Lujza sikerének gyarapításán. Szép és kedves menyecske volt, a ki pompásan játszott de — nem énekel. Mellette: Sziklay, Rubos, Szabó Margit, Püspöki, Bartha említendőek.

Két új tag is bemutatkozott már a jövő színtársulathoz. Ifj. Szatmári Árpád és Tóth Elek. Nem nagy szerepeket játszottak s úgy látszik, ily nagy színpadhoz nem igen vannak hozzá szokva. — Nem egészen szabatosan tudjuk szerepeiket, ennél fogva bevárjuk az alkalmas újabb fellépéseiket, hogy részletesen nyilatkozhassunk használhatóságuk felől. Nagyon fognánk örülni, ha jót írhatnánk rólok.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1899. április 4.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— Április 4. —

— Havas eső. — Fagypontra körüli hőmérséklet. —

Ünnep után.

Elhangzott az öröm vidám zaja, melyet a feltámadás szent ünnepnapjai keltettek, beköszöntöttek a rendes hétköznapok, a komoly munkák szigorú ideje.

De úgy tetszik mint ha még most is látók a tömeget, mely a feltámadás ünnepén átszellemült arccal és magasztos érzéssel kiáltá: feltámadott az Ur!

Fülünkbe csengnek a husvét énekek zsolozsmái, a hit szavai, a melyek új élet reménységét csepegtették a fásult emberi szívekbe.

Pihent a létérti küzdelem, elmúlt az élet kufár zaja, a szív beszédét hallgatta mindenki.

Oh hiszen jól esik tudni, hogy van, lesz feltámadás, hogy az örök életet el lehet nyerni...

Porrá lesz mi porból vétetett, de a lélek halhatatlan és halhatatlan — a szeretet!

Ha eszébe jutna mindenkinek ez, a mikor könyörtelen ridegséggel vivja a létért küdelmet...

Be kár, hogy olyan hamar megtudnak róla feledkezni...

... A piros és egyéb színű tojásoknak is volt kelete bőven. Kicsinyek és nagyok, kis és nagy üvegekkel jártak házról-házra hol ismerős lakik s a többé kevésbé illatos vizekkel folyt az öntözködés.

Volt kelete tojásnak, sonkának, fogyott a konyak, no meg a többi ital is és ünnepeket boldog, boldogtalan... a kinek ajtaján e naponkon a szomorúság nem kopogtatott.

Elmúlt bár nem a legjobb időben a husvét ünnep.

Lehet, hogy a jövő évi még vidámabb, még boldogabb is lesz.

A mit adjon is a magyarnak az ő jó istene.

— Az ev. ref. egyháztanács tegnap husvét második napján közgyűlést tartott Kis Áron püspök és Simonffy Imre főgondnok elnöklése mellett. A gyűlés legfontosabb tárgyai voltak a szegény református iskolás gyermekek nevelési segélyezésének megszavazása és az ispotályi templom javításának elrendelése. A meghalt Gyarmathy Lajos presbiter helyére Kovács Lajos póttagot hívták be. Az egyházmegyei közgyűlés április 14-én lesz, melyre az egyház meghívást kapott. A nagyszalontai Arany-émléket fenntartó egyesületbe alapító tagul lépett be a debreczeni egyház. Az árvafelszerelésre vonatkozó szabályzatot olyként módosították, hogy a bizottság a ruházathoz szükséges anyagot esetleg közvetlenül hazai gyárból szerezzze be.

— Esküvő. Szabó István jászberényi földmives iskolai igazgató ma délelőtt fél tíz órakor kelt egybe Ábrahám Irma kisasszonnyal Ábrahám László Debreczen város t. főügyésze leányával. A polgári esketést, amelynél tanukul dr. Pápay Kálmán h. bősörményi t. főorvos és Király Gyula városi tanácsnok szerepeltek, Oláh Imre anyakönyvvezető végezte. Az ifju pár azután a menyasszony szüleinek házában ev. ref. egyházi szertartás szerint is megesküdt. Délben dejener után elutaztak.

— Rendőrfőkapitányunk kitérítése. A helybeli ág. hitv. ev. egyház tegnap tartott népes közgyűlése a Weszter István lemondásával megüresedett felügyelői tisztségre egyhangulag és nagy lelkesedéssel Boczkó Sámuel városi rendőrfőkapitányt választotta meg, aki nyomban letette a hivatali esküt és szép beszédben fejtette ki programját. Gondnokká pedig a lemondott Szliuka István helyére Forgách Károlyt választották szintén közfelkiáltással. A most folyó alesperes választásnál a debreczeni egyház Bortnyik György kölcsesi lelkészre adta szavazatát.

— Komjáthy Závolszky Teréz a debreczeni közönség kedvelt drámai művésznője Budapestről, hol beteg nővére látogatásán volt, hosszabb távollét után hazaérkezett. A vonatról leszállva oly szerencsétlenül lépett ki, hogy lábán kissé nagyobb sérülést szenvedett. Az orvosi gyógykezelésre már sokkal jobban van remélhetőleg nem sokára viszontlátjuk egy jó szerepében.

— Gyász. Vettük és őszinte részvéttel közöljük a következő gyászjelentést: A mindenható Ur Isten hét heti földi lét után magához vette szeretett édes kis leányunkat, illetve testvérünket Annuskát. A drága kis halott hült tetemei a Szent Anna-utcán 31-ik szám alatt fekvő házból a Szent Anna-utcai római kath. sírkertben 1899. év április hó 5-ik napján délután 5 órakor fogjuk örök nyugalomra helyezni. Debreczen, 1899. év április hó 4-ik napján. Gajzágó Béla atya, Geréby Ilona, anya. Gajzágó László, Gajzágó Ilona, Gajzágó Margit, testvérei. Adás poraira!

— Zivuska Jenő dicsősége. Kevés emberrel, meg épen fiatal emberről beszéltek annyit a lapok mostanában, mint a mi Zivuska Jenőnkéről az akadémia legújabb nyerteséről és kitüntetéséről. Írták róla, hogy Debreczenben fekszik nagy betegen s jőkor jött a 100 arany, hogy elmehegen Arcsba üdülni. Darányi miniszter azonban jobban volt értesülve az ungvári erdészgyakornokról s hogy érdemeit méltányolja és jövőjét munkálja, berendelte a miniszterium erdészeti osztályába. Így Zivuska Jenő a magyar irodalom góczpontjába jutott.

Márton Sándor s.-a.-ujhelyi főerdész (szintén debreczeni szülő), egy fővárosi lapban ír Zivuska multjáról és jelenéről, melyben arra biztatja Zivuskát, hogy maradjon csak meg az erdészeti pályán, amely biztos kenyeret ad s nem függ egyes bírálók tetszésétől, vagy nem tetszésétől. Bizony poétának legjobb helye van a szabad természetben, az erdő árnyában, ott lakoznak a költészet szellemei, s mint Csokonai mondja, előjönnek, »ha arra bölcse s poéta jó«.

— Eröss Lajosról, mint a kollégiumunk dogmatikai tanszékére pályázott, az Erd. Prot. lap az alábbi sorokat írja: Biztos kilátásu jelölt — ugymond — Eröss Lajos, püspökladányi lelkész, ez a nagy talentumú, sok tudású, erős hitű, hamisítatlan kalvinista kegyességű és karakterű ember. Valóban, Debreczen nem választhatna szerencsésebben, mint ha Eröss Lajost választja meg. Ki a hitet élni, hirdetni, plántálni megtanulta, az való dogmatika professornak igazán — s Eröss Lajos ilyen!

— Halálozás. A legnagyobb részvétellel értesülünk, hogy városunk egyik régi s buzgó tisztviselőjét: Szathmáry Mihályt súlyos csapás érte Neje szül., Farkas Kis s Borbála hosszas szenvedés után élte 53 dik évében tegnap elhunyt. 25 évet töltöttek a legpéldásabb házasságban. — A derék nő temetése holnap d. u. 3 órakor lesz a Homok-utca 17. számú háztól. — Vigaszt kívánunk a mélyen súlytott férjének.

— Öngyilkosság. Szegény leány, szegény varróleány! Megunta az életét, hát végét vette. Megunta az életét, azt a 19 éves ifju életet, hol megszoktuk a reményt, a jövőbe vetett hitet, édes sejtelmeket, egy egész rózsa világot képzelni, azt unta meg az a szegény varróleány, azt sietett oly nagyon eldobni magától. Frankl Mária-nak hívják az illetőt, ki tegnap délután meglötte magát. Hátra hagyott levelében élet untságát mondja öngyilkossága okául, de ez élet untságot aligha nem szerelmi csalódás idézte elő. Még életben volt, midőn a kórházba szállították de ma reggel 6 óra már kisenvedett.

— A debreczeni diákok és Urechia Vazul. A bukaresti »Drapelul« közlése szerint, mikor a debreczeni tanulók a bukaresti Atheneumban látogatást tettek, Urechia Vazul egyetemi tanár, ismert magyar ellenes politikusa, a következő szavakat intézte a magyarokhoz:

Látják, mi románok, semmi rossz érzéssel nem viseltetünk a magyarok iránt, csak nem helyeseltük kormányzóinknak zsarnoki és nemzetiségrontó eljárásait. Én Urechia vagyok, kit az önök lapjai mindennap szidnak és még sem ettem meg egyiket se. A román nemzetnek és a hevílékeny magyar fajnak együttes, jóindulatu, békés, kölcsönösen erősítő, gazdagító és boldogító munkálkodásban kell egyesülnie, hogy magasztos feladatainknak, melyeket a sors rájuk bízott, becsülettel és jövődöbéli aspirációikhoz hiven — megfelelhessenek. A kölcsönös barátság és támogatás kalauzoljon bennünket, Hivatásunk ezt tőlünk megköveteli.

A tanulók zajosan megéljenztek Urechia ki felvilágosító magyarázatai közben rövid polemikába is bocsátkozott a jelenvolt magyar ifjakkal. Érdekes megemlíteni, hogy éppen Urechia volt az, a ki a haagai európai interparlamentáris békekonferencián 1894-ben a magyar ifjuságról lenézőleg nyilatkozott s a konferencia után közvetlenül megirt röpiratában oly nézetnek adott kifejezést a magyar ifjuság szellemi képességeit illetőleg, most ugy nyilatkozott, hogy nagyon meglepte a magyar ifjuság széles körű, általános tudása és tájékozottsága.

Ezek a tanulók a debreczeni kereskedelmi akadémia tanulmány uton levő hallgatói voltak.

— Gyász. Mélységes bánat érte Rottler Béla kir. törvényszékünk egyik nagyteheségű bíráját, a fellebbezési tanácselnökét, midőn kedves szép neje szül. Székely Izabella

élte 39 évében tése nagy közvégebe, melynek tozott a fiatal

— A lelaton mely huslegsikerültebb tekció" festm megnyerte a eredetisége mégtetszett. a kép festőjére. laton és annalalta a Protek egy asszonnyá pár csirkével a protekció n

— Véresmondhatnók, melyet tegna Szerecs István. Ünnecher Józse Gyula s társaság munkasol emlitett két a gyedtek, fejszverték egymáhez felvászoggett. Most nki babérain, náközt. ki

— Egy pattant felesve vannak a mindig tudszép bajszu B. ur - kipattant piMagyar Kirógélt, mikormerőse:

— Te, most meglep — Gyumint Nubia heős nyugoc.

— C. — a végezte dolg rambol partitizedik karaajtó felől na B.-t aki így

— Na dat, hisz azhanem egy

— Czigide nagyobb esomó cigá őri beavatko a mezőrendő ünnepeket

ambátor a hoztak résző tani. Ügyök hallgatás K kapitány elő közölök tov

epedő purdésirt, csak egbámult mer nyérkereső

— Az esett tegnap templom jav ki tartozik sának költs utalványozt halálakor e költségeit; ditványára hogy a tem kat is hozza Tóth Kál közt e temp véltári ada

élte 39 évében jobb létre szenderült. Teme-
tése nagy közönség részvétele mellett ment
végbe, melynek minden tagja őszintén osz-
tozott a fiatal férj vigasztalan gyászában.

— **A lefoglalt Protekció.** A szegedi tár-
laton mely husvét után Aradra megy — egyik
legsikerültebb genrekép a Polgári Géza „Pro-
tekczió” festménye. Ez a kép mindenkinek
megnyerte a tetszését patriárkális tárgya és
eredetisége miatt. Azonban olyasvalakinek is
megtetszett, akinek a tetszése bajt jelent a
kép festőjére. A végrehajtó jelent meg a tár-
laton és annak rendje és módja szerint lefogl-
alta a Protekciót, a rajta levő két hajduval-
egy asszonnyal, két szürös atyafival és egy,
pár csirkével együtt. Hja, a végrehajtó ellen
a protekció nem segít!

— **Véres verekedés.** Akár háborúnak is
mondhatnók, azt a nagyszabású esetepatét,
melyet tegnap a Móróc telepen rendezett
Szerencsi János és Beeskereki
István. Ünnepi hangulatban kugliztak Fis-
cher József bormérő udvarán Palaics
Gyula s társai mindannyian vaggongyári bé-
kés munkások, amikor közibök állított a fent
említett két atyafi, csakhamar szóvitába e-
gyedtek, fejszére került a sor és úgy össze-
verték egymást, hogy alig tudtak a rendőrség
hez felvászorogni a jelentés megtevése vé-
gett. Most már nyugosznak ők, a hős fiak,
ki babérain, összetört hátán, ki ágyban pár-
nák közt, ki a dutyiban.

— **Egy komoly áprilisi tréfa.** B. ur tüzről
pattant feleségének meglehetősen elasztikus el-
vei vannak a házasság szentségéről. A pletyka
mindig tud egy tűzérhadnagyról, vagy egy
szép bajszu ügyvédéről...

B. ur — egy Bocaccio dekameronjából
kipattant pipogya férj — szombat délután a
„Magyar Király” párolgó feketéje mellett ül-
dögélt, mikor lenkedezve fut hozzá C., jó Is-
merőse:

— Te, Lenczikém, a jó barátod D. épen
most meglephetnéd őket.

— Gyula fizetek! — Kiált B. nem úgy
mint Nubia sebzett párducza, hanem megle-
hetősen nyugodtsággal és azután távozik.

C. — a modern Jago — mint a ki jól
végezte dolgát, ezután nagy flegmával egy ka-
rambol parthiba fog, de még alig jut el a
tizedik karambolhoz, mikor egyszer csak az
ajtó felől nagy indignálódással látja közeledni
B.-t aki így szólítja meg.

— Na tedd bolonddá máskor a nagyapá-
dat, hisz az nem is az én barátom D. volt,
hanem egy teljesen idegen!

— **Czigányháboru.** Kissebb fajta háborut
de nagyobb szabású civakodást rendezett egy
csomó cigány a téglavetőben, úgy hogy rend-
őri beavatkozás vált szükségessé. Be is kísért
a mezőrendőrség egy rakás cigányt, a kik az
ünnepeket a börtönben töltötték koplalva,
ámbátor a hölgyek egész halom elemőziát
hoztak részökre, de a mit tilos volt elfogyasz-
tani. Ügyökben ma délelőtt volt a rendőri ki-
hallgatás Kálmán Czheleyi Mór m. r.
kapitány előtt, ki csak egyet tartóztatott ben-
közülök tovább is. A többi vigan ment a sok
epedő purdó kíséretében. Csak egy asszony
sirt, csak egy kis mezitlábos cigány leány
bámult merev szemmel. A férj, az apa, a ke-
nyérkereső bent maradt a börtön falai közt.

— **Az ispotályi templom javítása.** Sok szó
esett tegnap a presbiteri gyűlésen az ispotályi
templom javításáról s arról a vitás kérdéstről,
ki tartozik viselni a templom jókarban tartá-
sának költségeit? Végre is a presbiterium ki-
utalványozta a püspök által Erzsébet királyné
halálakor elrendelt legszükségesebb javítások
költségeit; — továbbá Komlóssy Arthur in-
dítványára utasította a gazdasági tanácsot,
hogy a templom belsejében mutatkozó hiányo-
kat is hozassa helyre s egyuttal megbizta K.
tőth Kálmán lelkészt a város és az egyház
közti templomra nézve fennálló viszony le-
véltári adatainak összegyűjtésével, míg Si-

monfy Imre főgondnokot arra kérte, hogy a
sok és kellemetlen vizálykodást szülő ügy
mielőbbi rendezéséhez — a mit egyébiránt a
főgondnok ur még ez évre kilátásba is helye-
zett, — tegye meg a lépéseket.

— **A hajléktalanok.** V a r g a János fa-
czér szabó legény az ünnepet méltóan befeje-
zendő, keményen berugott. Hanem nagyobb
baj volt ennél az, hogy puhább fészek hiányá-
ban a járdára hajtotta le gondterhes fejét,
hol is az éber rendőrök felfedezvén őt, kide-
rült, hogy tulajdonképen neki semmi keresete
nincs Debreczen városában, igazolvány nélkül
rég kószál itt, — tehát kiállították számára a
kényszer utlevelet. — Ugyanez a sors érte
N a g y Eszter rovott multu csavargónőt is.
Bizonyára csak hálával veszik tudomásul a
rendőrség atyai gondoskodását.

— **Veszedelmes éjjeli vendég.** Épen nyug-
vóra tért L ő r i n c z András mester, ami-
dön az ablakát erősen kopogtatták. Beeresz-
tette a látogatót, ki B e n g l i Lajos vándor-
ló legénynek mondotta magát és éjjeli
szállást kért. A mester hivatkozván lakásának
szűk voltára, megtagadta a kérelmet, de a
vándor nem látszott respektálni kifogást. —
mert erőszakoskodni kezdett. Többre, többre,
szórul szóra, majd birokra keltek, majd a
vándor előkapván kését vagy öt helyen meg-
szurta Lőrinczet, kit a segély kiáltásokra
előjövő lakók mentették ki a veszedelmes lá-
togató körmei közül, felkísérvén ezt összekö-
tözve a rendőrséghez. — Itt majd lesz
szállása.

— **Csutak Kálmán szép napja.** Sokan fog-
nak még emlékezni városunkban ama szép
daliás öreg urra, C s u t a k Kálmán ezre-
desre, a ki 50 év előtt egyike volt a leghősie-
sebb huzaroknak s a ki élte alkonyán már-
már össze ötközésbe jutott a büntető törvény
köny több §-ával. A halál megszabadította a
legdisztelenebb végtől. Hej pedig 50 éve mi-
lyen szép tettekkel írta be nevét „Szabadság
harcz történetébe!” 1899. április 2-áról
írják: C s u t a k Kálmán őrnagy s zaránci
hadparancsnok egy oláh felkelőcsapatot, mely
ben határőrök is voltak, Lunkojnál Zaránc
megyében megkerget s Boicáig üldöz, miköz-
ben a Hunyadmegyébe futott oláhok közül
mintegy 100 halott esik. 1849. április 3. ról:
C s u t a k Kálmán őrnagy Boiczától vissza-
fordulván, Szarapez, Mihályfalva és Bucsesd
mellett egy másik oláh sereget rohan meg,
mely Buteanu prefekt alatt nevezett falvak
mellett elszánczolt táborokban tanyázott. A
mieink tetemes vérengzés közben elfoglalják
a sánczokat, s az ellenség, mely több mint
100 halottat veszít. Abrundbánya felé szalad,
hagyván maga után mintegy 200 darab mar-
hát, 4 harangot stb. A hős huszár még ma-
gasab rangba is jutott, több vitézi tette után,
sőt 1867 után a polikáiban is szerepet játs-
zott s osztály tanácsos volt. Később nagyon
lejárta magát s városunkba mint szegény em-
ber élt. Majd egy szövetség vezetője lett és
itt — hallgasson el az emlékezés!

— **Ünnep követ és a tüzoltó borbély.** Mu-
latságos történetet beszélt egy vidéki ösmé-
rősrünk, a mi egy külsőségekre nem sokat
adó diákkal történt a husvétünnep alatt.
A fiatal legátus az első napon megismerke-
dett egy aranyos, édes kis leánnyal, a ki-
nek nagyon mélyen bele nézett a szép kék
szemébe. A diák szíve megmozdult s a kis
falusi tündér értett a tűz élesztéséhez. A
diák tódítani akart. Tudta, hogy iszonyu be-
szédével nagy hatást fog elérni, de nagy
megdöbbenéssel vette észre, hogy külsőleg
nem valami ajánlólag néz ki. A haja bozon-
tos s borotvás az álla. A félórárt arra kívánta
felhasználni, hogy a helység borbélyával meg-
nyirattja és megborotváltatja magát. El is
ment. A mester készséggel berotválta meg
és szerényen hozzá látott a hajnyírásához
s már csak a fejtetején volt a bozontos üstö-
kösből egy nagy csomó, a mikor tüzet jelez-
tek. A borbély ki szenvedélyes tüzoltó, le-

lökte az ollót s elrohant — oltani. A legátus
várt, várt, de hiába várt. A harangozó meg
beharangozott. A diáknak menni kellett. Sze-
gény diák rettenetes kinokat állott ki; bár
jól leviaszkolta a fenmaradt üstök darabot.
Általános derűtlenség támadt s a szép kis
szőke tündér ott hagyta a templomot s a
diák egy csalódással gazdagabban jött haza.

— **Bűnügyi végtárgyalások.** Ápril hó 5-én
Szerdán Lévi Lipót s társa ellen, sikkasztás
büntette, Steiner Gyula ellen, vétkes bukásvét-
sége Hajdu József s neje ellen lopásbüntette,
1899. Április 6-án Csütörtökön Erdei János s
társa ellen, l o p á s büntetteért. M. Nagy
Károly s társa ellen, s é r t é s büntetteért.
1899. április 7-én pénteken. Kovács István el-
len, összbüntetés T. J. ellen, lopás büntette,
Rácz Lajosné ellen orgazdaság büntetteért.
Jakab Mihály s társa ellen lopás büntetteért.
Csengeri László ellen becsületsértés vét-
sége, Leiter Imréné ellen gondatlanságból
okozott emberölés vétsége. — Ugyaneznap
itélethirdetések. — 1899. év Ápril hó 8-án
Szombaton Jóba Elek s társának, Székely
Imre ellen, rágalmazás és becsületsértés
miatt indított sajtó perek.

— **Harcz a színpalak mögött.** Miskolczon
az utolsó színházi előadás alkalmával esinos
kis b o t r á n y történt a s z i n f a l a k
m ö g ö t t. az utolsó előadás
a karszemélyzet jutalomjátéka volt Este
három segéd színész a pénztárba ment
a b e v é t e l ellenőrzése végett, a mikor a
Tiszainé (Ellinger Ilona) állítólag pi-
maszoknak nevezte őket, a miért ellenőrzést
akartak gyakorolni. A segéd színészek épen
nem válogatott kifejezé-
sekkel feleltek. A direktorné bepanaszolta
őket férjénél, Tiszai Dezsőnél, aki az elő-
adás alatt dühében kezé t emelte az el-
lenőrző bizottság egyik tagjára. Erre azután
kiütött a harc. A karszemélyzet s z é k k e l
r o h a n t a z i g a z g a t ó r a, — de az ott
jelen levő rendőrök és idegenek közbevetették
magukat és így nagyobb baj nem történt. —
Egyébiránt Tiszainének egy másik össze-
szólalkozása volt a társulat egyik tagjával
s ezt az ügyet zárt ajtók mögött tárgyalta
a bíróság. A színész 200 frt pénzbírságban
marasztalta el a bíróság.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon roko-
nok ismerősök s általában a résztvevő közön-
ségnek, kik folyó év Március hó 25-én meg-
boldogult édes apám néhai Lengyel József
nyugalmozottvárosi adópénztári számfejtő te-
metésén megjelenésükkel s részvétükkel bá-
natunkat enyhítették; ugyszinte a „Petőfy”
dalkörnek ott való szíves közreműködésükért
s annak érdemteljes intézői fogadják ez u on
is szívünk mélyéből eredő hálás köszönetün-
ket. A gyászoló család nevében az elhunyt-
nak fia Lengyel Lajos.

Az idegen jószág.

— április 4.

Pap Mihály lakosnak ezeltűt tizennégy
esztendővel egy ösmeretlen ember elszöktette
a feleségét, még pedig alig egy esztendei ha-
zasság után.

Az eféle dolgok nagyon kellemetlenek
ugyan, de Pap Mihály filozóf természetű
ember, nagyon könnyen beletörődött a sor-
sába és legfőlebb csak az asszony házastárs
természetére való tekintetből azt gondolta ma-
gában:

— Szegény tatár!

Azóta nyugodalmasan éldegélt, jóked-
vűen dolgozott és pipázgatott és háznak csönd
jét semmi sem zavarta meg.

Néhány nap előtt beállit hozzá egy Soki
Gábor nevű paraszt ember:

— Adj isten Pap uram.

— Fogadj isten!

— Én Soki Gábor vagyok. — Talán
ösmer.

— Nem én, de isten hozta.

Soki Gábor megvakarta a fejét.

— Nem is gondolja kelmed, hogy miért
vagyok itt.

— No csak ki vele!

— Hát csak azt akartam mordani, hogy

Áttértem a nazarénus vallásra és megbántam a bűneimet.

— Azt is jól tette kelmed, de mi közöm hozzá?

— Van ahhoz kelmednek köze én voltam az aki tizennégy esztendővel ezelőtt elcsaltam a feleségét a háztól.

Pap uram fölkapta a fejét.

— Ugy, kegyelmed az?

— En volnék bizony. — De mivelhogy a nazarénusnak tilva van a más jószágát magánál tartani, hát visszahoztam most az asszonyt.

— Visszahozta? Ejnye, de jó szive van kelmednek.

— A vallás parancsolja — felelé Soki jámboran — de még egyebet is elhoztam.

— Az asszony azóta öt gyermeket szült, azt is elhoztam mind. — Ott vannak künn a kocsiban.

Pap Mihály uramnak megvillantak a szemei.

— Ez nagyon szép kegyelmedtől — mondá — de hogy lássa, hogy a kereszténn ember sem marad adósa senkinek, — hát én is megfizetem kelmednek, a mivel tartozom.

Ezzel hirtelen egy füttykést vett elő és úgy megrakta a jámbor nazarénust, sogy lepedőben vitték el onnan.

A különös házasságtörési ügy nemsokára a törvényszék elé fog kerülni.

Április.

— Apróságok a tavasz nyiltáról —

Ránk köszöntött az esztendő negyedik hónapja.

Nevét a latin aperire (megnyitni) szótól vette, mert Ovidius szerint a tavasz nyit meg mindent.

A régi római kalendáriumban az évnek második, a juliániban pedig az év negyedik hónapja volt.

Most 30 napos, míg Julius Caesaring 29 nappól állt.

A keresztények ezt a hónapot Szent György havának nevezik, György lovagról, aki Diocletian császár alatt hadiszolgálatba lépett és vitézségeért s más nemes tulajdonságaiért az uralkodó kegyét megnyerte és tekintélyes állásba jutott.

Midőn azonban a császár a keresztényeket üldözni kezdte, letette hivatalát és a császár kegyetlenségeit rettenthetetlen bátorsággal rőtta meg. E miatt börtönbe vetették s mivel a legkegyetlenebb kínzásokkal sem bírták őt hitétől elvonni, 303-ban kivégezték.

A legenda szerint megölt egy sárkányt, s ezért s z é p, pánczélozott lovon ülő és dardájával sárkányt ölő ifjunak szokás ábrázolni.

A keleti és nyugati egyház vértanút tisztel benne. Több lovagrendnek patrónusa. Még a mohamedánoknál is ismeretes, különösen Mossulban, a hol szent Dsérdis név alatt tisztelik.

A m o h a m e d á n o k azt mondják róla hogy negyvenezerszer állotta ki a tűzpróbát. Szent György napja április 23-án van, mely nap arról is nevezetes, hogy attól kezdve 7 óra helyett már 8 órakor kondul meg az esti harangszó.

Áprilről szólva megemlítjük az Április bolondját is, a kit tudvalevőleg általános népszokás szerint április 1-én tréfásan rászédnek és a bolondot járják vele, hogy aztán jól kikaczagják.

Az áprilisba küldés elterjedt szokás mindenfelé. Honnan ered ez a tréfás szokás, az bizonyosan nem tudható.

Mondják, hogy az április hónap csalfa, változó volta adja magyarázatát; mondják, hogy egy ősi kelta szokás maradványa, mikor is április kezdetén bohó, vidám tavaszi ünnepeket ültek; mondják, hogy IX-ik Károly egy rendeletéből ered, amely rendelkezés 1564-ben az új esztendőt április 1-jére január 1-jére tette át.

Akkor is szokásban voltak az újév ajándékok, de a rendelet után az emberek

januárban az áprilisi, áprilisban pedig a januári ajándékokkal biztatgatták egymást.

Annyi kétségtelen, hogy az április hónapot mindig a szeszély és változás hónapjának tartották és tartják ma is s a kalendárium csináló az áprilisi égboltozatot mindig úgy pingálja, hogy egyik szemével nevet, a másikkal pedig sir.

Ötletek.

Mi haszna volt Ádámnak a paradicsomból, ha nem volt gyermekora?

Hogy a nap is mestermű, igazolja az, hogy az emberek foltokat fedeztek tel rajta.

Olyan emberek is akadnak, akik még a szerencsétlenségüket irigylik.

A drámaírók kevésbé naplopók, mint inkább est-lopók.

Ne kölcsönözd a füled a hitelezőknek, nem kapod vissza tőlük.

A fősvény minden szivarnál elrontja az élvezetét azzal a tudattal, hogy a szivar ugyanis csak hamuvá lesz.

Az asszonyok gyakran azért féltékenyek a férjeikre, mert a világgal akarják hitetni, hogy azok még kívánatosak.

Minden fősvény a másvilágon tékozlók apjává lesz.

Még azt az időt is meg érvük, a mikor a férfiak is emancipációért jajgatnak.

Abban a pillanatban, mikor a nőt imádni kezdjük, nem tartjuk őt többé istennőnek.

Ha az öreg ember tánczol, olyan mint a fiatal lány, aki nem tánczol.

A világon kétségkívül van egy leggazdagabb, de megszámlálhatatlan a szegénynek is szegényebb.

Az hogy az ember Isten képmása lett, nem más mint képlet.

A szorgalmas sohasem ér rá arra, hogy rosszul érezze magát.

CSARNOK.

F . . . HOZ.

Ha te meghallgatnál
S ha szólni mernék én,
O! mennyit beszélne
E bohó szív szegény;
Tenger bubánatról
Fájó keservevről
Lángoló, végtelen
Órök, szerelemről.

Rabigába vert a
Szemed ragyogása
Ártatlan lelkednek
Édes naivsága
Mehódolva hajtom
Fejem lábaidhoz
Gyönyör ez a rabság,
Gyönyör a mely kinöz.

Nem kívánok én már
Semmi dicsőséget,
Csak hogy mindörökre
Rabod legyek néked,
Hogy a rabságomnak
Akkor legyen vége,
Ha a te szivednek
Ragyog rám a fénye! . . .

K. Zoltán.

Az utolsó vallomás.

Írta: Dr. H. G.

— Különös egy asszony volt!

Elmultak hetek, sőt hónapok, hogy ki sem mozdult kicsiny, de teljes kényelemmel berendezett lakásából. Egy teljes év eltelt és sohasem találtam nála senkit, — egyedül dolgozott kézimunkáján, vagy olvasott, mikor meglátogattam, az utóbbi időben egyszer-kétszer könnyes szemekkel találtam, de sohasem mertem megkérdezni bánata okát! — Félttem, hogy megbántom vele a lelkét!

Ez a rejtélyes elszigeteltség felkeltette érdeklődésemet és kutatni kezdtem e különös asszony visszavonultságának okát de senki sem tudott vagy nem akart felvilágosítást adni kérdéseimre. És ez csak fokozta kíváncsiságom.

Elhatároztam, hogy mástól nem vagyok képes megtudni semmit; ő tőle meg fogok tudni mindent! — Es erre nemsokára az alkalom is kínálkozott!

Beteg lett nagyon! Tüdőbaja súlyosbodott s gyakran fel kellett keresnem. Először pusztán orvosi látogatások voltak azok, de később a lelkemben felébredt rokonszeny is vonzott közelébe. — És ő is megértette ezt; naponként bizalmasabb és közlékenyebb lett.

Egyszer aztán egy borús őszi nap alkonyatján felkeresve ágyában találtam. Szokatlan jó kedve volt; megragadtam tehát az alkalmat és megkockáztattam a kérdést, hogy miért vonul ennyire vissza a társaságtól?

A kérdésre elkomorodott — nagy okos szemével egy ideig reám bámult aztán jobb arcát felém fordította s egy a sápadt arczon végig húzódó gyöngye rózsaszín sávra mutatva, halkán nyögte ki:

»Ezért! — — Aztán beletemette az arcát patyolat párnájába és keservesen zokogott.

Meg értettem bár a választ, de nem tudám vigasztalni, éreztem, hogy hasztalan lett volna minden vigasz! — Mint egy gyermek, a ki tudatára ébredt annak, hogy valami rosszat követett el, nesztelenül, szemrehányó részvételt lelkerabem hagytam őt magára kétségbeesése és fájdalmai között.

— Még akkor nem tudtam, milyen rettenetes sebről martam le a kezét evvel a kérdésemmel, de sejtettem, hogy ez az asszony nagyon nagyon szenved!

Rövid idővel ezután betegsége annyira súlyosbodott, hogy a végsőtől kellett tartanom — és ezt maga is érezte. Egy napon aztán, a nélkül, hogy kértém, elmondott mindent!

Azóta 3 hosszú év telt el és mégis mintha még most is magam előtt látnám a megtört, okos sötétkék szemeket, a szenvedésektől, korán megvénytelt arcot, melyet az aranyfátyolként körülömlő fürtök még sápadtabbá tettek; még mintha hallanám, a mint a sápadt vékony ajkak halkán töredve beszélték el nekem az utolsó vallomást:

— »Nem az orvoshoz beszéltem, hanem a barátomhoz. Ön volt az egyedüli férfi, aki iránt bizalommal viseltetem, mert éreztem, hogy közeledésének rugója nem csupán az orvos kötelességszerű udvariassága, hanem őszinte rokonszeny és meleg részvétel volt. Nem tudok meghalni, mig ezt meg nem köszönöm, de nem akarok meghalni, mig tudára nem adom, hogy e nemes érzelmeket nem méltatlanra pazarolta.

— Két nehéz könnyecseptet törölt le selyem pilláiról azután folytató:

— Nem tudom, milyen rágalmakkal illettek az emberek Ön előtt, nem is akarom tudni. De higgye el — és egy haldokló nem hazudik, hogy a rágalmakat nem érdemeltem meg.

Egy hibám volt csak, hogy nagyon szerettem! Ez volt az egyedüli bűnöm és ezért is irtóztatón meglakoltam!

Azt talán tudni fogja, hogy e városba

mint férjétől mi hozott ide

Hat évvel rosban egy éves voltam, nem ismertem leim parancsaim 25 évvel mint igyekeztem érezni magam azért szótlan mig végre le

Meggyűltem imádnom kebeláttam h utálatossá váltak, mel mikor az ált dett hozzám

Ekkor főhadnagy százados sz két éves há két év előtt idősebb ruh zelheti, hog benne anny jével szeml tatta ellens

En az rette azt a gem szere nül feltarta az idegek őszinte, ig hatlan léle!

A je geden tar állítás egy sági term

A kiállítás hogy a te lőleg tanu el, ha a s sem nélk nyeresé e dett, hog a gazdág zenek, a ság fedez valója ni bekülden

A r évi term érv vagy már mos állítás sz növényi

A s hazánkba teljes gy ba vét feltüntet tengeri jékoztat közönsé félek kü seket sz mos ga

Az vényter gazda k ságbag 15—20 orsz. m czimére geri mi közlése

M gén va már n tisztelt zabféle más jó tos, sz rivel e

mint férjétől elvált asszony kerültem : hogy mi hozott ide : Későbbben megtudja !

Hat évvel ezelőtt mentem férjhez D-városban egy dús gazdag birtokoshoz ; még 17 éves voltam, mikor szüleim férjhez adtak, nem ismertem volna a férjemet, de mert szüleim parancsolták, férjhez mentem egy nálam 25 évvel idősebb emberhez ! . . . Bár mint igyekeztem : nem tudtam elégedettnék érezni magamat férjem oldalán, de türtem azért szótlanul soká — hónapokig, évekig, míg végre lehetlenné vált helyzetem.

Meggyűlöltem azt az embert, a kit imádnom kellett volna. Meggyűlöltem, mert beláttam hogy engem megvásárolt, majd utálatossá vált előttem, mert szenvedélyei voltak, melyek elvonták mellőlem s csak mikor az állat ébredt fel benne : Közeledett hozzám !

Ekkor ismerkedtem meg ugyanott D. — főhadnaggyal a ki most városunkban mint százados szolgál a honvédségnél. Ő akkor két éves házasság volt ; mint talán ön is tudja, két év előtt érdeklázasságot kötött egy nála idősebb rut, de gazdag leánnyal. — Elképzelheti, hogy ő sem szerette a nejét, de volt benne annyi becsületérzés, hogy sem nevével szemben, sem a világ előtt nem mutatta ellenszenvét.

En azonban tudtam, hogy nem szerettem azt az asszonyt ! En tudtam, mert engem szeretett örültem s előttem leplezetlenül feltárta lelkét ! És ez az ő szerelme nem az idegek szerelme volt, hanem a szívé : őszinté, igaz szenvedélyes, mint egy romantikus lélek első szerelme !

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Kiállítás Szegeden.

— Felhívás a gazdákhöz. —

— április 4.

A jelen évi szeptember hó 3—10 én szegeden tartandó I. mezőgazdasági országos kiállítás egyik fontos csoportját a mezőgazdasági termények és magvak kiállítása képezi. A kiállítás rendező bizottsága azt tűzte célul hogy a termény-kiállítást a céljának megfelelő tanulságossá tegye, amit csak úgy érhet el, ha a gazda közönség támogatását e téren sem nélkülözi. A gazdák támogatásának megnyerése és biztosítása céljából úgy intézkedett, hogy a kiállítókra költség ne háruljon ; a gazdák tehát térdíjat a csoportnál nem fizetnek, a rendezési költséget a kiállítási bizottság fedezi. A kiállító gazdának egyéb tenni valója nincs, mint hogy a termény mintákat beküldeni és a termés eredményeket közli.

A rendezőség a legtöbb terményt a jelen évi termésből fogja összegyűjteni a későbbben érő vagy későbbben csépelte magvakat azonban már most kell összegyűjteni, minthogy a kiállítás szeptember elején tartatik meg. Ilyen növény mindenek előtt a tengeri.

A szegedi kiállításon ohajtandó volna a hazánkban termelt tengeriféléknek lehetőleg teljes gyűjteményét bemutatni. Továbbá célba vétetett egy összeállítás rendezése mely feltűntetné hogy az egyes megyékben mely tengeri félések termeltetnek ; ezenkívül tájékoztatni kívánna a rendező bizottság a gazda közönséget az iránt, hogy az egyes tengeri félék különböző viszonyok között mily terméseket szolgáltatnak. E célból lehetőleg számos gazdaságból kell tengerit beszerezni.

Azon kéressel fordul a m. ovári kir. növénytermelési kísérleti állomás vezetősége a gazda közönséghez sziveskedjenek a gazdaságban termelt tengeri félék mindenikéből 15—20 drbi teljesen benőtt tengeri csövet az orsz. m. kir. növénytermelési kísérleti állomás címére, Magyar Ovára küldeni, mely a tengeri minta beérkezése után a termés adatok közlése céljából kérdőívet fog küldeni.

Mivel zabot helyenkint csak aug. hó végén vagy szeptemberben csépelik, abból is már most gyűjt mintákat. Arra kéri tehát tisztelt gazdatársainkat hogy ha esetleg olyan zabféléseket természetnek melynek egy vagy más jótulajdonsága miatt terjesztésre kívánatos, sziveskedjenek abból, 3—4 kg ot a tengerivel együtt küldeni.

Budapesti gabonátözsde.

— Weisk József budapesti terménybizományi cég jelentése. —

Debreczen, március 29.

Készáru változatlan

Okt. buza	—
Tav. buza	9.18—20.
Tav. rozs	7.70—72.
Tavaszi zab	5.70—72
Majusi tengeri 1899	4.54—55.
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Kőbányai sertéspiacz. március 28. Magyar sörrendű : Óreg nehéz (paronkint 400 kg-on felüli 96—46 1/2 kr. Közép (paronkint 300—049 kg. sulyban) 46 1/2—47 kr. Fiatal nehéz (paronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 49—49 1/2 kgr. Fiatal közép (paronkint 251—320 kg.) 48 1/2—49 krig. Fiatal könnyű (paronkint 250 kg-ig terjedő sulyba. 48—49 kr. Szerbiai 7. Nehéz (paronkint 260 kg. felüli sulyban) k 1/2—48 kraiczárig. 8 tíj dízqztz, 240—2642 kilogramm — saifebuár 1g/6v99 kraiczárig. Könnyű (paronkinak) kilont gr.-erjedő sulyban) 45—46 kraje4n

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencvárosi petróleum-rakodónál levő székes fővárosi sertéskonzumvásár árjegyzése január 31-én Készlet 240 drb. Érkezett 1385 drb összes lehajtás 1625 darab, eladatlannul — visszamaradt 297 darab. — Napi árak : 120 — 180 kgr. sulyban 44 — 46 krig. 220 — 280 kgr. sulyban 45—47 krig, 320—380 kg. sulyban 46—48 krig. Óreg nehéz 46—47 krig. Malacok 37—40 krig. A vásár hangulata élénk volt.

Bécsi sertésvásár. A si-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásáron dejelentettek 9387 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak : 3696 drb fiatal sertést, 5518 barab magyar hizott sertést, összesen : 8963 drbot. Változatlan árak.

Buza. Tiszavidéki. 100 m.n. 80 k. 9.15 rton, 100 m.n. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 10 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajezáron. 150 méterméssa 80 k, 9 forint 15 krajezáron. 030 mm. 79,5 k, 9.15 rton, 100 mm, 78 kig: 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 9 10 mm. 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9 forint 20 kraiczáron, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 krajezáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajezáron vegyes, 100 mm 80 b. 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78,5 k. 8.90 forinton. 500 mm. 76,5 k, 8.40 foaton, mind három hónapra:

Pestvidéki, 300 mm, 80. k, 6.10 forinton sárga, 150 mm. 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 793 k 9.20 rton, 100 mm. 80 k. 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3 0 forinton, 200 mm, 80 20 8.60 rton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 mm. 79,5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77,5 k, 8.90 forinton 100 forinton sárga, 100 mm. 78 k 9,— mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8.90 forinton. 100 mm. 78,5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k. 8,90 forinton, 100 mm, 79 k. 8,90 forinton 200 mm, 78,7 k, 8,90 forinton, 100 mm, 78 k 890 forinton. 100 mm, 86,8 k. 8,90 forintos mind, három hónapra.

Bácskai. 100 mm. 76 k. 10 forint 20 krajezáron, 100 mm. 72 k, 9 forint 55 kron mind három hónapra.

Bánsági. 100 mm, 79 k. 9.10 forintot m. 8 m 77 k. 8.60 rton vegyes, 200 mm, 0, k74060 forintos vegyes. mind három hónapra Tengeri az egyedüli szilárd czikk. A hideg időjárás folytán jobb az érdeklődés s hibene 460 frtot, budapesti parításra 4.45—4.58 frtig fizetnek. Nagybecskerekén 200 mm.-ért 4—frtot fizettek prompt szállításra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7,25 forintos három hónapra.

Értesítés.

A városi szesz és szeszcsitalok kimérési üzlete Ápril hó 5-étől a Széchényi és Simonffy utca közötti halpiacz térre (özv. Simon Györgyné) házához lett elhelyezve. A midőn ezt az igen tisztelt vevőink szives tudomására hozzuk ; egyszersmind kérjük továbbra is nagybecsü pártfogásukat. Teljes tisztelettel
Papp László
üzletvezető.

HALDEK

magnagykereskedése.

József főherczeg ö cs. és kir. fensége udv.szállítója
BUDAPEST, Károly-körut 9. sz.

Szállit 100 kilónkint :

aranka mentes
államilag ólomzárolt

Lucerna magot
60 forinttól

kezdve :

aranka mentes
államilag ólomzárolt

Lónőre magot
50 forinttól

kezdve :

takarmány-répa-magot

eredeti

Obernordofi

eredeti

Mammuth

eredeti

olajbogycó

alaku

40 forintjával,

hazai

Obernordofi

gróf Károlyi Alajos termése

37 forintjával,

takarmány-cukorrépa

27 frtjával.

Hajdúvármegye alispánjától

3508 sz.
1899.

Hirdetmény.

A debreczen-békési törvényhatóság közúton Szovát község alatt ujon építendő hid helyreállítását 1258 frt 09 kr. összeg erejéig engedélyeztem.

A fentemlített munkálat fogantatásának biztosítása céljából az 1899. április 18-ik napjának d. e. 10 órájára hivatalos helyiségben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

A versenyezni óhajtókat felhívom, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig hozzám anyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek, a m. kir. államépítészeti hivatalnál (Kossuth utca 39 sz.) a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Debreczenben 1899. márcz. 25.

Rásó Gyula,

kir. tanácsos, alispán.

Szerencse kell az embernek!

A negyedik magyar királyi szabadalmazott osztálysorsjáték I. oszt. sorsjegyei már kiadattak és mi az időközben eléjgyezett megrendelések eszközölését megkezdtük. A nagymérvű szerencse eredményeinek köszönhetjük, hogy hozzánk oly nagy számban érkeznek megrendelések.

Miután Fortuna már előzetesen is kedveskedett nekünk, most újból szerencsénk volt, amennyiben a mostani 3. és 4. osztálynál a 80.000 és 90.000 koronás főnyereményeket mi fizettük ki vevőinknek. Nem is egészen 1 1/2 év alatt nálunk körülbelül egy és egy fél millió koronát nyertek.

Szigoruan reális és pontos kiszolgálásunknál fogva vevőinknél bel- és külföldön a legnagyobb bizalmat nyertük el.

Ennélfogva kérjük, hogy újonnan belépő vevőink is ajándékozzanak meg bizalmukkal és kíséreljék meg szerencsájük megállapítását egy sorsjegynek minél előbbi megrendelése által.

Tanácsos a megrendelést minél előbb beküldeni hozzánk, mert így előre láthatólag abban a helyzetben leszünk, hogy a rendelést azonnal eszközöljük, ha a megbízást f. é. április hó 9-ig kézhez kapjuk.

A negyedik magyar királyi szabadalmazott osztálysorsjáték tervének besztása ugyanaz, mint a harmadiknál volt és a 6. osztályban huzás alá kerülő nyeremények sorozatát alant közöljük.

A betétek is ugyanazok maradtak és az I. osztály sorsjegyeinek ára a következő: 1/4 eredeti sorsjegy 6 frt, 1/2 eredeti sorsjegy 3 frt, 3/4 eredeti sorsjegy 1 frt 50, 1/2 eredeti sorsjegy frt —.75.

A befizetések postautalványon küldhetők, vagy mi utánvételt küldjük a sorsjegyeket.

A magyar királyi szabad. osztálysorsjáték 50.000 nyereménye a következő. A hivatalos tervezet 9 §. értelmében szerencsés esetben 1.000.000 korona. A főnyeremények: különösen 1 jutalom 600.000 kor., 1 főnyeremény 400.000 korona. 1 nyeremény 200.000 korona, 2 nyeremény á 100.000 kor. = 200.000, 1 nyeremény á 90.000 kor., 1 nyeremény á 80.000 korona, 1 nyeremény á 70.000 korona, 2 nyeremény á 60.000 korona = 120.000, 1 nyeremény á 40.000 kor., 5 nyeremény á 30.000 korona 150.000, 1 nyeremény á 25.000 korona, 7 nyeremény á 20.000 kor. 140.000, 3 nyeremény á 15.000 kor. 45.000, 31 nyeremény á 10.000 kor. 310.000, 67 nyeremény á 5.000 kor. 335.000, 3 nyeremény á 3.000 kor. 9.000, 432 nyeremény á 2.000 korona 864.000, 763 nyeremény á 1.000 kor. 763.000, 1238 nyeremény á 500 korona, 619.000, 90 nyeremény á 300 korona. 27.000, 31700 nyeremény á 200 korona 6.340.000, 3900 nyeremény á 170 kor. 663.000, 4900 nyeremény á 130 kor. 637.000, 50 nyeremény á 100 kor. 5.000, 3900 nyeremény á 80 korona 312.000, 2900 nyeremény á 40 korona 116.000, 50.000 nyeremény és jutalom 13.160.000 korona értékben, melyek hat osztálytan sorsoltatnak ki és készpénzben lesznek fizetve, csak hogy szerencse kell az embernek!

TÖRÖK A. és TÁRSA

NEMZETKÖZI SORSJEGYIRODA

A M. KIR. SZABAD. OSZTÁLYSORSJÁTÉK FŐELÁRUSÍTÓJA

Budapest, Váci-körút 4/A.

Csillár-kiállítás.

Van szerencsénk a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy a helybeli piacon a Kereskedelmi Akadémia épülete alatt (Egyháztér 8. sz.) a déli sarok boltban 1899. márczius 30-tól kezdve saját üzletet nyitunk, melyben

Csillár-kiállítást

rendeztünk be a legnagyobb választéku gáz és villam csillárokból, melynek megtekintésére a n. é. közönséget tisztelettel meghívjuk.

Ugyan e helyiségben nagy raktárt rendeztünk be a legmodernebb gáz üzemű világítási, fűtési és főzési eszközökből, melyek u. m. csilláralkatrészek, falkarok, égők, csillinderek, s különféle üvegharangok, tányérok és tulpántok, gázcs-kályhák, gázcs-konyhák, forralók, gázcs-vasalók, aczélcsövek stb. stb. — nagyválasztékban s a lehető legjutányosabb áron kaphatók.

Ugyan e helyiségben kaphatók a Debreczenben csakis általunk elárúsítható

Valódi AUER-féle szabadalmazott gázizzó testek.

C. jelű valódi szabadalmazott gázizzótest darabja 60 kr.

N. jelű valódi szabadalmazott gázizzótest darabja 50 kr.

Végül tudatjuk a t. cz. közönséggel, hogy ezen üzlethelyiségünkben reggeli 8-tól, esti 9 óráig szerelő munkások állanak a t. cz. gázfogyasztók rendelkezésére, kik a telefon utján, vagy szóbelileg bejelentett kisebb javításokat mint — vezeték igazítás, égőtisztítás, gázizzó testek házhoz vitel és beállítás, gázömlés elhárítása, fűtő, világító és főző készülékek tisztítása, kezeléskére vonatkozó utbaigazítás stb. stb. a napnak bármely órájában ingyen kötelesek végezni. Éjjel a Vár-utczai helyiségünkben tartunk ezentul is órszót. Gazberendezések és a fentebb nem emlitett egyéb munkálatoknak megrendelése szután is az igazgatóséghoz intézendő, melyet azonban az üzleti személyzet készséggel és díjtalanul közvetít.

Tisztelettel

a Debreczeni Légszeszgyár Igazgatósága.

— Telefon szám 90. —

Debreczen, 1899. Nyomatott Kutasi Imre kö- és könyvnyomdájában.

Valódi AUER-féle gázizzó testek.

Gázzal főzés és gázzal fűtés.

IX. é.

D

Előfizetési árak

Megj

A m

A nag
a kit kivál
egyre, em

Ime I

konstantin

henni von

alkalomma

azzal adta

kitüntető

Ozmanje-ro

föl őt.

Az O

rendjel, a

nak adom

rendnek n

igen kivál

adományo

Öröm

dornak eb

Hogy

reskedelm

utja a Ke

miniszter

ból hozza

magyar k

ból fontos

Sokk

hatatlan t

főladatok

sal dolgoz

A DEBR

A

Örök a tar

Örök a bin

S örök a s

Mely bübáy

Tied ragyo

Kezredbe le

Ay én élet

S nagy bo

Te légy ut

Te mutasd

Hadd ragy

Hogy setét

Jöjj, vezess

Az életet v

Használjuk

Mig gyöny

Mert amily

És örök a

Örök mara

Örök a vi

De a mig

Fogadjuk

Mert mi i

Továbbben